

[Arbejdsministeren]

gene op samtidig, men dette har ikke noget at gøre med arbejdsløshedsdagpengene, dette har kun noget at gøre med – som jeg sagde før i mit svar til hr. Kaj Poulsen – udgifterne til efterlønsordningen, og når udgifterne til efterlønsordningen er steget, er det, fordi der er kommet flere mennesker på efterløn.

Så har nogle været inde på betragtninger om, hvorvidt det nu var rimeligt eller ikke, at man rådede bod på den uretfærdighed – som fru Lone Dybkjær kalder det – der var begået over for mennesker, som var gået på efterløn i tillid til den omregningssats, der var gældende inden 1. januar 1983, og hertil siger hr. Kaj Poulsen, at så skulle man have gjort noget for alle efterlønsmodtagere. Det vil sige, at man rent faktisk ikke må lave nogen ændringer. Det kan man jo ikke sige at man generelt ikke må gøre, for det ville betyde, at man politisk ville være afskåret fra enhver form for ændring, men det, som der er taget hensyn til med dette ændringsforslag, er en gruppe, som jeg tror både det radikale venstre og jeg er enige om ikke er en stor gruppe antalsmæssigt, men en gruppe, som har fået en uretfærdig behandling. Ganske vist tror jeg heller ikke på, at alle de mennesker, der er tale om, har haft en indtægtsnedgang på 40.000 kr., men det, der blev nævnt under førstebehandlingen, var et eksempel på, at en person kunne komme i den situation at miste op til 40.000 kr. – og der er mange andre, som har mistet mindre – på grund af den fælles omregningssats.

Så er det spørgsmål blevet rejst, om ændringsforslaget betyder, at kasserne får en større meradministration, og det er rigtigt, at det er noget, som jeg har været optaget af. Jeg mener, at med den formulering, vi har fundet frem til af ændringsforslaget, har vi fundet en metode, hvorved vi ikke pålægger kasserne et stort arbejde, idet vi netop siger, at medlemmerne selv skal kunne dokumentere, at de har krav på at få deres sag taget op igen, at det påhviler det enkelte medlem at skaffe den fornødne dokumentation.

Så pegede fru Elisabeth Bruun Olesen på, at der var nogle, der på grund af den fælles omregningssats fik forbedret deres efterløn. Ja, det er rigtigt. Det var der en del mennesker der gjorde, men det bliver der jo heller ikke rørt ved med dette ændringsforslag. Det, man rører ved, er de mennesker, som kom i en akut vanskelig situation, og det drejer sig

om en lille gruppe i en kort overgangsperiode. Jeg kan derfor ikke rigtig forstå, at man ikke kan være med til at klare disse problemer og stemme for ændringsforslaget, men det er der åbenbart et flertal som vil.

Hr. Dohrmann siger, at han vil stemme imod, fordi han vil stemme imod enhver omkostning for arbejdsgivere og lønmodtagere; lønmodtagerne skal have deres løn, men så må det også være slut med det. Dertil vil jeg sige, at så længe vi har efterlønsordningen – og den skal vi jo da beholde – må det også være sådan, at den er baseret på et nettofinansieringsprincip, fordi den ikke kan finansieres over skatterne. Det, hr. Dohrmann siger, forudsætter jo, at efterlønnen skulle afskaffes, og det er i hvert fald ikke regeringens intention.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu sagde arbejdsministeren, at hun ikke rigtig kunne forstå, hvorfor vi ikke ville være med. Dette koster 95 mill. kr., som skal betales af ganske almindelige A-kassemedlemmer, hvis økonomiske situation, som jeg sagde før, som regel er meget dårligere end de menneskers, som dette ændringsforslag kommer til gode.

Vi har på et af spørgsmålene i arbejdsmarkedsudvalget fået det svar, at det drejer sig om 3.500 mennesker nu, og heraf er det 900, der har fået det bedre med den fælles omregningssats. Det vil sige, at det drejer sig om ca. 2.600 mennesker. Det er de mennesker, som har et levestandard, som er højere end en almindelig efterlønsmodtagers. Vi kan selvfølgelig ikke være med til at lade dem, der har det ringere, betale.

Når dette eksempel med 40.000 kr. bliver nævnt igen og igen, vil jeg sige, hvem det drejer sig om. Det drejer sig om et medlem, som havde 230.000 kr. i årsindtægt, og som fik en pension på 120.000 kr. Oven i det fik vedkommende så efterløn og her, før omregningssatsen blev ændret, udbetalt 49.700 kr. i supplerende efterløn og bagefter 9.800 kr. i efterløn.

Jeg vil godt spørge de radikale: hvor mange mennesker tror man dette drejer sig om? Vi har ikke kunnet få opklaret det under udvalgsarbejdet. Vi har kun fået at vide, at det handler om et ganske enkeltstående tilfælde.